

Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds. (Birck.) Der kunde maaske være Anledning til at gøre dem ret udførlige. Det vilde være ganske interessant at følge ham paa alle de national-økonomiske Studier, som han havde gjort, og som han var saa velvillig at gøre os delagtige i. Men jeg vil indskrænke mig til at berøre enkelte praktiske Ting. Der var en Ting, sagde det ærede Medlem, som var min skæbnsvangre Fejl som Finansminister, og det var, at jeg havde virket til, at vi havde faaet Hypotekbanken. Det ærede Medlem sagde det som noget, der var et uomstødeligt Faktum, at det var min skæbnsvangre Fejl. Han motiverede det aldeles ikke, og det er derfor ikke muligt at imødegaa ham, thi for at gøre det maatte der have været Argumenter fra det ærede Medlems Side, og det var der ikke. Han gik ud fra, at Hypotekbanken ikke havde virket, ikke havde udrettet noget, ikke havde købt Obligationer, som det var Meningen med den. Det er en Tro, som det efterhaanden er lykkedes at faa ret udbredt, mest gennem Pressen, men jeg troede, at det ærede Medlem, der sikkert søger sine Oplysninger paa bedre Steder end hos den Presse, hans Parti sender ud i Verden, vidste bedre Besked.

Forholdet er det, at Hypotekbanken, efter at den var startet, gjorde et Laan i Frankrig paa 20 Mill. Dette Laan blev gjort under den Forudsætning, at naar det var gjort, skulde der ikke laanes før i det tidligste efter Nytaar 1908. Efter at have gjort dette Laan, lagde man en bestemt Plan for Indkøb af Kreditforeningsobligationer, en Plan for, hvor meget man vilde anvende indenfor visse givne Perioder, og denne Plan blev lagt uden noget som helst Hensyn til og uden noget Kendskab til, at Frankrig agtede at stille sig afvisende overfor mulige fremtidige Laan. Og Forholdet er endelig det, at denne Plan er bleven fulgt.

Naar altsaa det ærede Medlem (Birck) talte, som om Frankrigs Holdning overfor vort Forslag om Vinskat havde medført, at Hypotekbanken til dette Øjeblik har ligget død, er det ganske urigtigt. Hypotekbanken har haft de Penge, har købt for saa mange Penge, har udrettet det, den vilde udrette, ganske som om der intet som helst havde været i Vejen med det franske Pengemarked. Den Lukning, der er sket fra Frankrigs Side med Hensyn til vore Obligationer foreløbig, har indtil dette Øjeblik ikke skadet Hypotekbankens Virksom-

hed; om den mulig kan komme til at gøre det i Fremtiden, er et andet Spørgsmaal. Jeg haaber det ikke og tror det ikke, for jeg tror, at de opstaaede Differencer nok vilde udjævnes. Hvis vi kunde lade være at puste dem op til noget stort, tror jeg, det vilde lette dette. Ganske vist gør man det for hver Gang vanskeligere, naar man udbasunerer en hel Mængde derom, og navnlig, naar man taler, som om det var fuldkommen berettiget, at man i Frankrig havde optraadt, som sket var. Vi have ingen som helst traktatmæssig Forpligtelse overfor Frankrig med Hensyn til vor Vintold, og derfor er det forbavsende, at der bestandig lyder den Tale, at det var naturligt, at man i Frankrig havde gjort den Slags Ting. (Birck: Nej, Nej, Nej!) Det ærede Medlem siger Nej, Nej, Nej. Han sagde det ikke positivt, men det vilde ganske vist, naar han ikke ønskede det forstaaet saaledes, have været rart, om han havde udtalt det modsatte.

Det er vist ogsaa en ret almindelig Opfattelse, der blev bestyrket ved, hvad det ærede Medlem sagde, at Hypotekbankens Opkøb ikke har øvet nogen Virkning med Hensyn til Obligationerne. Nu er det sikkert, og det var noget, vi alle vare enige om, at det vilde til ethvert givet Tidspunkt være umuligt at udmaale, hvor meget Hypotekbanken har hjulpet, og om den har hjulpet noget. Det vil altid kunne siges, hvis Obligationernes Kurs er forholdt sig god, at det er andre Forhold, der have bevirket det, end Hypotekbanken, og det vil ogsaa kunne siges, naar Kursen er daarlig, at det er andre Forhold, der have trukket den saa langt ned til Trods for Hypotekbanken. Det er umuligt at dokumentere nøjagtigt, om Hypotekbanken har hjulpet noget, og hvad den har hjulpet. Men jeg vil bede ærede Medlemmer, der ønske at studere dette Spørgsmaal, at gøre sig den Ulejlighed af Statistisk Aarvog for 1901 at se efter, hvad Obligationernes Kurs var i 1900, da Nationalbankens Diskonto var 6—6½ pCt. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds gav en Beskrivelse af de økonomiske Kurver, vi havde bevæget os i i det sidste Decennium, tror jeg; og fortalte os netop, at i Aaret 1900 og Begyndelsen af 1901 havde vi en Depression, en Stramning af Pengemarkedet, omtrent som den nuværende. Dette er rigtigt, og hvis man altsaa vil bedømme, hvorledes Kreditforeningernes Kurs relativt er nu, kan man passende slaa op og se, hvorledes den var, den Gang vi havde samme Nationalbankdiskonto. Jeg har Tal-